

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของเกษตรกรในการผลิตผลิตภัณฑ์
ผ้าฝ้ายทอมือในบ้านดอนหลวง ตำบลแม่แรง
อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน

Factors Related to Farmer Success in Producing Handmade
Cotton Weaving Products in Don Luang Village, Mae Raeng
Subdistrict, Pa Sang District, Lamphun Province

อัญชลีพร ใจสิทธิ์ และ จุฑาทิพย์ เฉลิมผล*
Anchaleeporn Jaisit and Juthathip Chalermphol*

ภาควิชาพัฒนาเศรษฐกิจการเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่ 50200
Department of Agricultural Economy and Development, Faculty of Agriculture, Chiang Mai University, Chiang Mai,
50200, Thailand

*Corresponding author: Email: jutha073@gmail.com

(Received: 5 January 2018; Accepted: August 07, 2018)

Abstract: The purpose of this research was to study: (1) the general personal, economic, social background and opinions of farmers that produce handmade cotton weaving products; (2) factors related to farmer success in producing handmade cotton weaving products. The sample size consisted of 100 farmers that produce handmade cotton weaving products in Don Luang village, Mae Raeng subdistrict, Pa Sang district, Lamphun province. The primary tool used for data collection was a questionnaire to be completed by the farmers which included both open-ended questions and closed-ended questions. Data analysis was conducted using descriptive statistics such as percentage, mean, standard deviation, minimum and maximum value. The hypothesis regarding the relation between dependent and independent variables was tested using multiple regression analysis. According to research findings, the factors related to farmer success in producing handmade cotton weaving products are statistically significant, at 0.05, including, but not limited to, level of education and outgoings per month.

Keywords: Success, handmade cotton weaving products, Don Luang village

บทคัดย่อ: การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคม และความคิดเห็นของเกษตรกรที่ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ 2) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของเกษตรกรในการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ เกษตรกรที่ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือในบ้านดอนหลวง ตำบลแม่แรง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน จำนวน 100 ราย เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลการวิจัยคือแบบสอบถามโดยเป็นคำถามปลายเปิดและคำถามปลายปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามโดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุ ผลการศึกษาพบว่า มีตัวแปรอิสระ 2 ตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของเกษตรกรในการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ระดับการศึกษา และเงินทุนต่อเดือน

คำสำคัญ: ความสำเร็จ ผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ บ้านดอนหลวง

คำนำ

สังคมไทยเป็นสังคมที่มีความหลากหลายในด้านสภาพบริบทของพื้นที่และกลุ่มชาติพันธุ์ มีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน ทำให้สมาชิกในชุมชนเกิดกระบวนการเรียนรู้ การปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม การสร้างสรรค์องค์ความรู้ การสะสม และการถ่ายทอดภูมิปัญญา ซึ่งทั้งหมดนี้กลายเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของพื้นที่แต่ละแห่ง ทั้งทางด้านภาษา วัฒนธรรม ประเพณี รวมถึงการแต่งกายในชีวิตประจำวันที่ผู้คนหันมาให้ความสนใจกันมากขึ้น (นวิรัตน์, 2559) อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มจึงมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจไทย โดยปัจจุบันรัฐบาลได้มุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนสามารถยกระดับความเป็นอยู่และระดับคุณภาพชีวิต พร้อมทั้งสนับสนุนให้เร่งทำการพัฒนาผลิตภัณฑ์งานหัตถกรรมท้องถิ่นเพื่อจำหน่ายภายในประเทศ โดยจัดตั้งเป็นยุทธศาสตร์เน้นการส่งเสริมการผลิตเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน สำหรับประชาชนระดับล่างหรือระดับรากหญ้าให้สามารถได้ทำงานและมีรายได้อย่างทั่วถึง ซึ่งวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่เป็นตัวกำหนดรูปแบบสินค้า สร้างความแตกต่างของสินค้าได้และสามารถทำให้ทั่วโลกนิยมและต้องการนำไปใช้ ความงดงามของผ้าทอไทยโดยเฉพาะผ้าทอล้านนาเป็นผ้าที่มีประวัติศาสตร์ความเป็นมาอันยาวนานหลายร้อยปี มีศิลปะการทอผ้าเป็นของตัวเองที่สื่อออกมาจากกลิ่นอายของความเป็นธรรมชาติ แสดงถึงความเป็นอัตลักษณ์ของผ้าทอล้านนา (รจนา, 2557)

การทอผ้านับเป็นวัฒนธรรมสำคัญของล้านนามาแต่อดีตที่ได้มีการสืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่น โดยผู้หญิงจะมีบทบาทในการทอผ้าไว้ใช้ในครัวเรือน นอกจากประโยชน์ใช้สอยด้านเครื่องนุ่งห่มของสมาชิกในครอบครัวแล้ว (กิตติพงษ์, 2559) ผ้าทอยังเป็นผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านอันเปี่ยมด้วยคุณค่าทั้งด้านรูปแบบที่งดงาม มีกรรมวิธีการทอที่ละเอียดอ่อน ประณีต ซับซ้อน และคุณค่าทางวิชาการ ซึ่งสะท้อนถึงความเป็นมา ความสัมพันธ์และวิถีชีวิตของกลุ่มชนผู้ผลิต แหล่งผลิตผ้าทอในล้านนาจะอยู่ในลักษณะของหมู่บ้านที่มีความชำนาญเฉพาะด้านโดยจะผลิตเพื่อ

สนองความต้องการในชุมชนและแลกเปลี่ยนระหว่างท้องถิ่นใกล้เคียง (วัลลภ, 2557)

ปัจจุบันสินค้าหัตถกรรมจากผ้าฝ้ายทอมือกำลังได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย จึงมีการผลิตออกจำหน่ายเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในพื้นที่อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นอำเภอที่มีการทอผ้าฝ้ายพื้นเมืองมากที่สุดและมีชื่อเสียงแห่งหนึ่งในจังหวัดลำพูน หนึ่งในนั้นก็คือ ผ้าฝ้ายดอนหลวง มีแหล่งผลิตอยู่ที่บ้านดอนหลวง ตำบลแม่แรง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน เกษตรกรส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรวมคู่กับการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ ซึ่งการทอผ้าของบ้านดอนหลวงมีการสืบทอดต่อกันมาจากบรรพบุรุษไปสู่รุ่นลูก รุ่นหลาน โดยแทบทุกครัวเรือนจะได้รับการถ่ายทอดภูมิปัญญาการทอผ้าฝ้ายแบบโบราณที่สืบทอดกันมาหลายชั่วอายุคน จนปัจจุบันมีร้านค้าผ้าทอและเสื้อผ้าพื้นเมืองเพิ่มขึ้นในหมู่บ้านจำนวนมาก โดยในหมู่บ้านมีการติดต่อค้าขายในลักษณะย่านการค้าผ้าพื้นเมือง

แม้ว่าในภาพรวมผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือจากบ้านดอนหลวงจะเป็นที่รู้จักและมียอดจำหน่ายโดยรวมมากขึ้นจากการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการพยายามพัฒนาผลิตภัณฑ์ แต่ยังคงพบว่ามีเกษตรกรผู้ผลิตบางรายยังประสบปัญหาในการผลิตและจัดจำหน่าย ไม่สามารถสร้างรายได้ที่มั่นคงและต่อเนื่องหรือขายยอดขายไม่ให้เกิดการขาดทุนจึงทำให้เกษตรกรไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร จากการศึกษาของจิตภา และสาธิต (2558) ที่ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่กำหนดความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจการเกษตรขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดขอนแก่น พบว่า ปัจจัยที่กำหนดความสำเร็จที่ผู้ประกอบการ SMAEs ให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด คือ ต้นทุนการผลิตที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจ การวางแผนและกำหนดเป้าหมาย และความเพียงพอของจำนวนเงินลงทุน และพบว่า อายุของผู้ประกอบการ จำนวนเงินลงทุน และจำนวนแรงงานในสถานประกอบการ มีอิทธิพลต่อการรับรู้ปัจจัยที่กำหนดความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMAEs อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติ ส่วน ทักษะ (2560) ก็ได้ ทำการศึกษา ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการดำเนินงาน วิสาหกิจชุมชน พบว่า ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่พบคือ 1) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ 2) ความสามัคคีในกลุ่ม การมีส่วนร่วม และความผูกพัน 3) ระบบการบริหารจัดการ ที่ดี 4) เงินทุน 5) การสนับสนุนจากภาครัฐ 6) ทักษะ ความสามารถในการผลิต รวมถึงนวัตกรรมการผลิต และการพัฒนา 7) การสนับสนุนจากภายนอกที่ สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน (การสร้าง เครือข่าย) 8) ผู้นำที่มีความรู้ ความสามารถ 9) การมี ตลาดรองรับที่แน่นอน 10) การทำบัญชีรายรับ- รายจ่าย และความโปร่งใส 11) ระบบการสื่อสาร 12) ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพ สวยงาม ตรงความต้องการของ ผู้บริโภค 13) ความพร้อมของอุปกรณ์และเครื่องมือ 14) การใช้ทรัพยากร และภูมิปัญญาท้องถิ่น 15) การ ปฏิบัติทางกฎและข้อบังคับทางสิ่งแวดล้อม

ดังนั้นการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อ ความสำเร็จของเกษตรกรในการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย ทอมือในบ้านดอนหลวง ตำบลแม่แรง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน จึงเป็นแนวทางให้เกษตรกรบ้านดอน หลวงนำไปพัฒนารูปแบบการผลิตและการจัดจำหน่าย ให้เป็นที่ต้องการของผู้บริโภคมากขึ้น พร้อมทั้ง พัฒนาการผลิตให้ไปสู่ความสำเร็จได้มากขึ้นด้วย โดย งานวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาลักษณะ พื้นฐานส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคม และความคิดเห็น ของเกษตรกรที่ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ เพื่อศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของเกษตรกรใน การผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ

อุปกรณ์และวิธีการ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ศึกษาคือ เกษตรกรที่ผลิต ผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือในบ้านดอนหลวง หมู่ที่ 7 ตำบลแม่แรง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน รวมทั้งหมด 133 ราย กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane (1973) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้ ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 100 ราย ทำการสุ่ม ตัวอย่างโดยใช้หลักความน่าจะเป็น (probability

sampling) และเลือกใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (simple random sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก (lottery method)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รายละเอียดและลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลการวิจัยเป็น แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวทางของ วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งเป็นคำถามปลายปิด (close-ended question) และคำถามปลายเปิด (open-ended question) แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะ พื้นฐานส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมของเกษตรกรที่ ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ ลักษณะแบบสอบถามเป็น คำถามปลายปิด (close-ended question) และ คำถามปลายเปิด (open-ended question)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็น ของเกษตรกรที่ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ ใช้แบบ มาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) การตอบ คำถามจะต้องเลือกตอบตามระดับความคิดเห็น 3 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จ ของเกษตรกรในการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือวัดจาก การผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือเพื่อจำหน่ายและ สามารถจำหน่ายได้ต่อเนื่องโดยมีการดำเนินการ ด้าน ผลิตภัณฑ์ ราคา การจัดจำหน่าย การส่งเสริมการตลาด อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งหมด 20 ข้อ รวมเป็น 20 คะแนน โดยคำถามจะให้เกษตรกรเลือกตอบว่าปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติ

2. การทดสอบแบบสอบถาม

ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (content validity) นำแบบสอบถามมาตรวจสอบโดยใช้ดุลย พินิจของคณะกรรมการทั้งหมด 3 คน ที่มีความรู้ใน เรื่องส่งเสริมการเกษตรและพัฒนาชนบท สถิติ และ เศรษฐศาสตร์เป็นผู้พิจารณาและตัดสินใจว่าเครื่องมือ นั้น มีคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่กำหนดและครอบคลุมเนื้อหา ทั้งหมดหรือไม่ ถ้าคณะกรรมการพิจารณาแล้วมีความ คิดเห็นตรงกันว่าคำถามมีความเกี่ยวข้องสอดคล้องกับ เนื้อหาที่สรุปได้ว่าเครื่องมือที่มีความเที่ยงตรงตาม

เนื้อหา แต่ถ้าไม่ก็ต้องนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขและนำไปให้คณะกรรมการตรวจสอบอีกรอบจนกว่าคณะกรรมการจะเห็นว่าเหมาะสม

ความเชื่อถือได้ (reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดสอบกับเกษตรกรที่ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือที่ไม่ใช่ในหมู่บ้านดอนหลวง ตำบลแม่แรง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน จำนวน 20 ราย แล้วนำคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ของ Cronbach (1951) ปรากฏว่าได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.850 และ 0.758 ตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการเป็น 2 ขั้นตอน คือ

ข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) เก็บรวบรวมโดยใช้แบบสอบถามกับเกษตรกรที่ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือในบ้านดอนหลวง ตำบลแม่แรง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน

ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) รวบรวมข้อมูลจากเอกสาร รายงาน สื่อ สิ่งพิมพ์ ตำราวิชาการ ข่าว และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการทำวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมเวอร์ชัน 20 และใช้เครื่องมือทางสถิติมาวิเคราะห์ คือ สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ใช้ในการวิเคราะห์ลักษณะพื้นฐานส่วน

บุคคล เศรษฐกิจ สังคม และความคิดเห็นของเกษตรกร ได้แก่ ร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าสูงสุด (maximum) ค่าต่ำสุด (minimum) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ส่วนสถิติอ้างอิง (inferential statistics) ศึกษากลุ่มตัวอย่างแล้วนำผลการศึกษาไปอธิบายลักษณะของประชากรโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุ (multiple regression analysis) แบบนำตัวแปรเข้าทั้งหมด (enter methods)

ผลการศึกษา

ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคม

เกษตรกรร้อยละ 98.00 เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 55 ปี เกษตรกรร้อยละ 51.00 จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีประสบการณ์ในการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือเฉลี่ย 12 ปี มีรายได้เฉลี่ย 18,545 บาท/เดือน มีจำนวนแรงงานในครัวเรือนเฉลี่ย 2 คน มีเงินทุนเฉลี่ย 14,900 บาท/เดือน และเกษตรกรร้อยละ 73.00 เข้าร่วมกลุ่มของชุมชน

ความคิดเห็นของเกษตรกรที่ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ

เกษตรกรเห็นด้วยมากเกี่ยวกับศักยภาพในการผลิต ($\bar{X} = 2.35$) เกษตรกรเห็นด้วยมากเกี่ยวกับแรงบันดาลใจ ($\bar{X} = 2.77$) เกษตรกรเห็นด้วยมากเกี่ยวกับความคาดหวังต่ออาชีพ ($\bar{X} = 2.64$) เกษตรกรเห็นด้วยปานกลางเกี่ยวกับการสนับสนุนจากผู้นำชุมชน ($\bar{X} = 2.27$) เกษตรกรเห็นด้วยปานกลางเกี่ยวกับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ ($\bar{X} = 2.15$) (ตารางที่ 1)

Table 1. Opinions of farmers that produce handmade cotton weaving products

Farmers' opinions	$\bar{X}$	SD	Results
Production potential	2.35	0.621	agree
Inspiration	2.77	0.401	agree
Career expectations	2.64	0.485	agree
Support from community leaders	2.27	0.659	neutral
Support from government agencies	2.15	0.644	neutral

Note: 1.00 - 1.66 = disagree, 1.67 - 2.33 = neutral, 2.34 - 3.00 = agree

ความสำเร็จของเกษตรกรในการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ

จากการทดสอบเรื่องความสำเร็จของเกษตรกรในการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือโดยใช้คำถามจำนวน 20 ข้อ แบ่งระดับการวัดออกเป็น 2 ระดับ คือ ปฏิบัติ = 1 คะแนน ไม่ปฏิบัติ = 0 คะแนน โดยมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน พบว่า เกษตรกรร้อยละ 84.00 มีความสำเร็จมาก และเกษตรกรร้อยละ 16.00 มีความสำเร็จปานกลาง โดยมีคะแนนต่ำสุด 11 คะแนน มีคะแนนสูงสุด 20 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 15.28 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.040

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของเกษตรกรในการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ

การวิจัยในครั้งนี้ ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม โดยได้รับคำแนะนำจากคณะกรรมการที่ปรึกษาการทบทวนวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงได้ตัวแปรอิสระทั้งหมด 12 ตัวแปร ได้แก่

- 1) อายุ (ปี)
- 2) ระดับการศึกษา
- 3) ประสบการณ์ในการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ (ปี)
- 4) รายได้ต่อเดือน (บาท)
- 5) จำนวนแรงงานในครัวเรือน (คน)
- 6) เงินทุนต่อเดือน (บาท)
- 7) การเข้าร่วมกลุ่ม (1 = เข้าร่วม, 0 = ไม่เข้าร่วม)
- 8) ศักยภาพในการผลิต (ระดับ)
- 9) แรงบันดาลใจ (ระดับ)
- 10) ความคาดหวังต่ออาชีพ (ระดับ)
- 11) การสนับสนุนจากผู้นำชุมชน (ระดับ)
- 12) การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ (ระดับ)

ส่วนตัวแปรตามคือ ความสำเร็จของเกษตรกรในการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ (คะแนน)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละคู่ พบว่าไม่มีตัวแปรอิสระคู่ใดที่มีความสัมพันธ์กันสูงกว่า 0.80 ที่จะก่อให้เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันเอง (Multicollinearity) อันเป็นการละเมิดข้อสมมุติฐานที่กำกับเทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยพหุ โดยกำหนดสัญลักษณ์ของตัวแปรต่างๆ ดังสมการต่อไปนี้

$$Y = a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 + b_5x_5 + b_6x_6 + b_7x_7 + b_8x_8 + b_9x_9 + b_{10}x_{10} + b_{11}x_{11} + b_{12}x_{12}$$

เมื่อ	Y	=	ความสำเร็จของเกษตรกรในการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ
	x ₁	=	อายุ (ปี)
	x ₂	=	ระดับการศึกษา
	x ₃	=	ประสบการณ์ในการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ (ปี)
	x ₄	=	รายได้ต่อเดือน (บาท)
	x ₅	=	จำนวนแรงงานในครัวเรือน (คน)
	x ₆	=	เงินทุนต่อเดือน (บาท)
	x ₇	=	การเข้าร่วมกลุ่ม (1 = เข้าร่วม, 0 = ไม่เข้าร่วม)
	x ₈	=	ศักยภาพในการผลิต (ระดับ)
	x ₉	=	แรงบันดาลใจ (ระดับ)
	x ₁₀	=	ความคาดหวังต่ออาชีพ (ระดับ)
	x ₁₁	=	การสนับสนุนจากผู้นำชุมชน (ระดับ)
	x ₁₂	=	การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ (ระดับ)

จากผลการวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุ (multiple regression analysis) โดยนำตัวแปรตาม 1 ตัว และตัวแปรอิสระทั้ง 12 ตัวไปเข้าสมการแล้วคำนวณโดยการนำตัวแปรเข้าทั้งหมด (enter method) พบว่าได้ค่า F เท่ากับ 2.422 และค่า P -value = 0.009 หมายความว่า มีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามในรูปเชิงเส้น เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ตัดสินใจเชิงพหุ (multiple coefficient of determination: R^2)

ปรากฏว่าค่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.250 หมายความว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายการผันแปร (การเปลี่ยนแปลง) ของตัวแปรตาม (ความสำเร็จของเกษตรกรในการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ) ได้ร้อยละ 25.00 ในบรรดาตัวแปรอิสระทั้งหมด 12 ตัวแปร มีตัวแปร 2 ตัว ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระดับการศึกษา และเงินทุนต่อเดือน โดยทั้ง 2 ตัวแปร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับตัวแปรตาม (ตารางที่ 2)

Table 2. Multiple regression analysis of factors related to farmer success in producing handmade cotton weaving products

Variables	B	t	P-value
Constant	8.482	2.684	0.009
1. Age (year)	0.021	0.750	0.455
2. Level of education	0.195	2.306	0.023*
3. Experience of the farmers in producing handmade cotton weaving products (year)	0.026	0.699	0.486
4. Income per month (Bath)	7.784E-006	0.501	0.618
5. Number of household labors (number)	0.047	0.234	0.816
6. Outgoings per month (Bath)	3.680E-005	2.100	0.039*
7. Join a community group (1 = join, 0 = not join)	-0.643	-1.356	0.179
8. Production potential (level)	-0.054	-0.450	0.654
9. Inspiration (level)	0.060	0.365	0.716
10. Career expectations (level)	0.138	1.087	0.280
11. Support from community leaders (level)	0.000	-0.002	0.999
12. Support from government agencies (level)	0.113	1.134	0.260
$R^2 = 0.250$ $SEE = 1.884$ $F = 2.422$ P -value = 0.009			

Note: * Significantly at $P < 0.05$

วิจารณ์

จากการวิจัย พบว่า มี 2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของเกษตรกรในการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือในบ้านดอนหลวง ตำบลแม่แรง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน ได้แก่ ระดับการศึกษา และเงินทุนต่อเดือน สามารถอธิบายได้ดังนี้

ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของเกษตรกรในการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ หมายถึงเกษตรกรที่มีระดับการศึกษาสูงมีแนวโน้มที่จะมีความสำเร็จในการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือมากกว่าเกษตรกรมีระดับการศึกษาต่ำกว่า ทั้งนี้

เนื่องจากเกษตรกรมีระดับการศึกษาสูงสุด คือ ระดับปริญญาตรี จึงมีการศึกษาหาข้อมูล วางแผนการผลิต นำเทคนิคใหม่ ๆ มาปรับใช้ ปรับปรุงรูปแบบผลิตภัณฑ์ให้มีความทันสมัย มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว อีกทั้งยังมีการประชาสัมพันธ์และการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ่านสื่อออนไลน์ ทำให้ลูกค้าสามารถติดต่อสอบถามและสั่งซื้อได้สะดวกรวดเร็ว สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัญญา และคณะ (2559) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวของผลิตภัณฑ์ OTOP ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ของอำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า กลุ่มที่ประสบผลสำเร็จนั้นสมาชิกส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการทอผ้า

ใหม่เป็นอย่างดี ซึ่งกลุ่มมีการแสวงหางบประมาณ ช่องทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์ช่องทางต่าง ๆ และนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อลดการใช้แรงงาน ส่งเสริมให้สมาชิกเข้ารับการศึกษาอบรมและไปศึกษาดูงานเพื่อเรียนรู้ เทคนิคใหม่ ๆ มาปรับใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม และยังคงคล้อยกับ จรรย์ภัทร์ และริฎญาภัทร์ (2560) ที่ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบความสำเร็จของการพัฒนา ผลิตภัณฑ์สมุนไพรแปรรูปไทยที่ไม่ใช่อาหารสำหรับกลุ่ม OTOP เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยด้านระดับ การศึกษา ส่งผลต่อความสำเร็จของการพัฒนาผลิตภัณฑ์ แปรรูปสมุนไพรไทยที่ไม่ใช่อาหารสำหรับกลุ่ม OTOP เขตกรุงเทพมหานคร โดยผู้ประกอบส่วนใหญ่มีการศึกษา ระดับปริญญาตรี

เงินทุนต่อเดือน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ ความสำเร็จของเกษตรกรในการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ หมายถึง เกษตรกรที่มีเงินทุนต่อเดือนสูงมีแนวโน้มที่จะมีความสำเร็จในการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ มากกว่าเกษตรกรมีเงินทุนต่อเดือนต่ำกว่า เนื่องจาก เงินทุนส่วนใหญ่เน้นมาจากเงินทุนส่วนตัวของเกษตรกร เองและเงินทุนจากกลุ่ม มีการกู้ยืมจากภายนอกน้อย จึง ทำให้เกษตรกรที่มีเงินทุนสูงสามารถจัดหาวัตถุดิบได้มาก สามารถผลิตผลิตภัณฑ์ได้หลากหลายรูปแบบ ตอบสนอง ความต้องการของลูกค้าได้มากขึ้น และสามารถรับคำสั่งซื้อของลูกค้าที่ต้องการสั่งผลิตภัณฑ์จำนวนมากได้ ซึ่ง สอดคล้องกับ ศุภณิศร์ (2556) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยสู่ ความสำเร็จทางธุรกิจของผู้ประกอบการที่ได้รับการคัด สรรสุดยอดสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ระดับ 5 ดาว อำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การจัดการ เงินทุนส่วนใหญ่ธุรกิจจะระดมทุนจากสมาชิกหรือจาก เงินออมส่วนตัว มีการกู้ยืมจากสถาบันการเงินเพียงส่วน น้อยเท่านั้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ มินระดา และ สถาพร (2559) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาวิสาหกิจ ชุมชนสู่ความสำเร็จ กรณีศึกษากลุ่มทอผ้าไหมบ้านห้วย หล่ม ตำบลมะบ้า อำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า เงินทุน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาให้ประสบ ความสำเร็จ โดยกลุ่มมีแหล่งเงินทุนหมุนเวียนจากภายใน ชุมชนและการจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต มี เงินทุนจากการถือหุ้นของสมาชิก ได้รับเงินสนับสนุนจาก

รัฐแบบทุนให้เปล่า มีการสร้างผลกำไรจากการ ดำเนินงานทุกปี มีการจัดการด้านการเงิน และการ จัดสรรผลกำไรอย่างเป็นสัดส่วนตามระเบียบที่วางไว้ อย่างชัดเจน ส่งผลให้กลุ่มมีความสามารถในการจัดการ และดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่องโดยที่กลุ่มยังไม่ จำเป็นต้องพึ่งพาทุนจากภายนอก และยังคงคล้อยกับ ทักษญา (2560) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยแห่งความสำเร็จของ การดำเนินงานวิสาหกิจชุมชน พบว่าประเด็นที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จคือ เงินทุน โดยเงินทุนที่กลุ่มจัดหานั้นมักอยู่ ในรูปแบบของการออมทรัพย์หรือ การถือหุ้นเรือนหุ้น การสะสมทุน การดำเนินงานถ้ามีการจัดสรรผลกำไร อย่างเป็นสัดส่วนและมีระบบที่ชัดเจน สามารถช่วย ยกระดับการดำเนินงานทางเงินทุนของกลุ่มเป็นไปด้วยดี โดยอาจไม่ต้องพึ่งพาเงินลงทุนภายนอก ซึ่งแตกต่างจาก จิตาภา และสาธิต (2558) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่กำหนด ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ การเกษตรขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดขอนแก่น พบว่า จำนวนเงินลงทุน มีอิทธิพลในทางลบกับปัจจัย ด้านเทคนิค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งสามารถอธิบาย ได้ว่าผู้ประกอบการ SMAEs ที่มีจำนวนเงินลงทุนน้อย มี ความเชื่อว่าปัจจัยด้านเทคนิคเป็นปัจจัยสำคัญในการ กำหนดความสำเร็จของกิจการมากกว่าผู้ประกอบการ SMAEs ที่มีจำนวนเงินลงทุนมาก ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้ประกอบการ SMAEs ขนาดเล็กอาจมองเรื่องของการ เปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตใหม่หรือการพัฒนา คิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่เป็นกิจกรรมที่ต้องมีการลงทุนสูง ซึ่งหากต้องดำเนินกิจกรรมดังกล่าวอาจมีผลกระทบทำให้ กิจกรรมอาจประสบความล้มเหลว

สรุป

เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ย 55 ปี จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีประสบการณ์ใน การผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือเฉลี่ย 12 ปี มีรายได้ เฉลี่ย 18,545 บาท/เดือน มีจำนวนแรงงานในครัวเรือน เฉลี่ย 2 คน มีเงินทุนเฉลี่ย 14,900 บาท/เดือน และส่วน ใหญ่เข้าร่วมกลุ่มของชุมชน ส่วนความคิดเห็นของ เกษตรกรที่ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือนั้น เกษตรกร เห็นด้วยมากเกี่ยวกับศักยภาพในการผลิต แรงบันดาลใจ

ความคาดหวังต่ออาชีพ เกษตรกรเห็นด้วยปานกลาง เกี่ยวกับการสนับสนุนจากผู้นำชุมชน การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของเกษตรกรในการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ ได้แก่ ระดับการศึกษา และเงินทุนต่อเดือน ดังนั้น ปัจจัยทั้งสองจึงสามารถนำไปเป็นแนวทางให้เกษตรกร บ้านดอนหลวงนำไปพัฒนารูปแบบการผลิตและการจัดจำหน่ายให้เป็นที่ต้องการของผู้บริโภคมากขึ้น พร้อมทั้งพัฒนาการผลิตให้ไปสู่ความสำเร็จได้มากขึ้นด้วย

เอกสารอ้างอิง

- กิตติพงษ์ เกียรติวิภาค. 2559. การศึกษาและพัฒนาการ นำผ้าฝ้ายทอมือมาประยุกต์ใช้ในการ สร้างสรรค์เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ กรณีศึกษา: กลุ่มหมู่บ้านผ้าฝ้ายทอมือดอนหลวง อำเภอป่า ชาง จังหวัดลำพูน. ศิลปกรรมสาร 11(1): 13- 51.
- จริย์ภัสร์ จุฑาธัญญ์ และริญญาภัทร์ ปยุตพรเศรษฐ์. 2560. รูปแบบความสำเร็จของการพัฒนา ผลิตภัณฑ์สมุนไพรแบบรูปไทยที่ไม่ใช่อาหาร สำหรับกลุ่ม OTOP เขตกรุงเทพมหานคร. วารสารรัชต์ภาคย์ 11 ครอบคลุม 23 ปี (2): 53- 66.
- จิตาภา สงครามภู และสาธิต อติโต. 2558. ปัจจัยที่ กำหนดความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจ การเกษตรขนาดกลางและขนาดย่อม ใน จังหวัดขอนแก่น. แก่นเกษตร 43(3): 525- 534.
- ชญญา แวนทิพย์ และคะนอง พิรุน. 2559. ปัจจัยที่ ส่งผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวของ ผลิตภัณฑ์ OTOP ประเภทผ้าและเครื่องแต่ง กาย ของอำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด. วารสารการเมืองการปกครอง 6(1): 66-81.
- ทักษญา ส่งไยอิน. 2560. ปัจจัยแห่งความสำเร็จของ การดำเนินงานวิสาหกิจชุมชน. วารสาร

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์บูรพาปริทัศน์ 12 (2): 11-25.

- นวรรตน์ บุญภิกษะ. 2559. วิถีวัฒนธรรม ภูมิปัญญา อาหารของชาวผู้ไทในจังหวัดอุดรธานี. วารสาร การพัฒนาชุมชนและคุณภาพชีวิต 4(2): 224- 234.
- มินระดา โคตรศรีวงค์ และสถาพร มงคลศรีสวัสดิ์. 2559. การพัฒนาวิสาหกิจชุมชนสู่ความสำเร็จ กรณีศึกษากลุ่มทอผ้าไหมบ้านห้วยหลิม ตำบลมะบ้า อำเภอยางชุมน้อย จังหวัด ร้อยเอ็ด. Veridian E-Journal, Silpakorn University 9(3): 1632-1645.
- รจนา ชื่นศิริกุลชัย. 2557. การสร้างนกออกแบบกลุ่ม วิสาหกิจชุมชนให้มีความเป็นอัตลักษณ์ล้านนา ต่อการพัฒนาแฟชั่นในระบบเศรษฐกิจเชิง สร้างสรรค์. วารสารการพัฒนาชุมชนและ คุณภาพชีวิต 2(2): 141-151.
- วัลลภ ทองอ่อน. 2557. พัฒนาการการผลิตและหน้าที่ ทางสังคมของผ้าไหมสันกำแพง จังหวัด เชียงใหม่. วารสารการพัฒนาชุมชนและ คุณภาพชีวิต 2(2): 153-159.
- ศุภณิศร์ เต็มสงวนวงศ์. 2556. ปัจจัยสู่ความสำเร็จทาง ธุรกิจของผู้ประกอบการที่ได้รับการคัดสรรสุด ยอดสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ระดับ 5 ดาว อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่. วารสาร การพัฒนาชุมชนและคุณภาพชีวิต 1(1): 31- 41.
- Cronbach, L. J. 1951. Coefficient alpha and the internal structure of tests. Psychometrika 16(3): 297-334.
- Yamane, T. 1973. Statistics: An Introductory Analysis. 3rd ed. Harper and Row, New York. 1130 p.

Factors Related to Farmer Success in Producing Handmade Cotton Woven Products in Don Luang Village, Mae Raeng Subdistrict, Pa Sang District, Lamphun Province

Anchaleeporn Jaisit* and Juthathip Chalernpol

Department of Agricultural Economy and Development, Faculty of Agriculture, Chiang Mai University, Chiang Mai 50200, Thailand

*Corresponding author: jutha073@gmail.com

(Received: January 5, 2018; Accepted: August 07, 2018)

Abstract: The purpose of this research was to study: 1) the general personal, economic, social background and opinions of farmers that produce handmade cotton woven products; and 2) factors related to farmer success in producing handmade cotton woven products. The sample consisted of 100 farmers that produce handmade cotton woven products in Don Luang village, Mae Raeng subdistrict, Pa Sang district, Lamphun province. The primary tool used for data collection was a questionnaire completed by farmers, which included both open-ended questions and close-ended questions. Data analysis was conducted using descriptive statistics such as percentage, mean, standard deviation, minimum and maximum value. The hypothesis regarding the relation between dependent and independent variables was tested using multiple regression analysis. According to the research findings, the factors related to farmer success in producing handmade cotton woven products are statistically relevant, at 0.5, including, but not limited to, level of education and expenditure per month.

Keywords: Success, handmade cotton woven products, Don Luang village

บทคัดย่อ: การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคม และความคิดเห็นของเกษตรกรที่ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ 2) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของเกษตรกรในการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ เกษตรกรที่ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือในบ้านดอนหลวง ตำบลแม่แรง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน จำนวน 100 ราย เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลการวิจัยคือแบบสอบถามโดยเป็นคำถามปลายปิดและคำถามปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามโดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุ ผลการศึกษพบว่า มีตัวแปรอิสระ 2 ตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของเกษตรกรในการผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ระดับการศึกษา และเงินทุนต่อเดือน

คำสำคัญ: ความสำเร็จ ผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ บ้านดอนหลวง

Introduction

Thailand is a country with rich diversity in local contexts and ethnicity. Its long history means that members of local communities have processes of learning, environmental adaptation, production of new knowledge, and collection and transmission of local wisdom. These all become the unique identity of each place, in terms of language, culture and traditions. This also includes clothing in daily life, an issue that has received much interest (Boonphila, 2016). The textile industry and clothing are important for the Thai economy. Currently, the government is focusing on economic development to lift the level of living and quality of life of the people. There is also promotion of the development of local handicraft products for sale domestically. A strategy has been defined to promote products to solve the problem of poverty. For grass-roots people, there must be work opportunities and income for everyone. Different cultures of the ethnic groups are factors that determine the forms of products, distinguishing the products and enabling the world to appreciate and desire them. The beautiful woven textiles of Lanna are noteworthy within the broader Thai weaving tradition, with a long history of many centuries. The art of weaving has clear undertones of nature, showing the unique character of this Lanna tradition (Chuensirikulchai, 2014).

Weaving has been an important part of Lanna culture, passed on for generations since the deep past. Woven play the main role in producing the textiles that are needed for use within the household. In addition to the textiles that are needed for clothing and bedding at home (Keativipak, 2016), woven cloth is also an artform that reflects the beauty and values of local cultures. The patterns are fine, complex and have high value in terms of technical skill. These show the history, relationships and ways of life of the producers. Weaving is done in Lanna villages, where specialized technical expertise creates products that meet demand within the community and can be traded between proximate communities (Thong-on, 2014).

Presently, the popularity of handmade cotton woven products is growing and spreading, with production and distribution increasing. Pa Sang district in Lamphun province is experiencing this trend, and is now known as one of the largest producers traditional cotton woven textiles in the province. The cotton of Don Luang is one within this growing tradition, produced in Don Luang village, Pa Sang district, Lamphun province. Most farmers engage in both agricultural activities and cotton weaving. The weaving tradition in Don Luang has been passed down through the generations, and almost every household is now a keeper of the local

wisdom. Presently there are many shops selling traditional cotton textiles in the village, and the products are sold in a rotational system within the village.

Generally speaking, the handmade cotton textiles of Don Luang are increasingly well-known and valued, as a result of tourism promotion and efforts to develop the products. However, there are still some farmers who experience problems in production and distribution. That is, they are unable to derive stable and sustained income, or have difficulty in maintaining the level of sales needed to keep their operations profitable. In other words, they are not as successful as they could be. The research of Songkramphu and Aditto (2015) examined the factors that determine the success of mid- and small-scale business activities of farmers in Khon Kaen. They found that the factors given the highest importance by people engaged in Small and Medium Agricultural Enterprises (SMAEs) were constantly increasing capital costs of production, experience in managing operations, planning and establishing targets and sufficiency of investment funds. They also found that age of producer, amount of investment funds and the number of laborers in the operation influence the understanding of these factors of success in SMAE operations with statistical significance. Sangayotin (2017) researched the factors of success in community enterprise operations and

identified the following: 1) status of leadership, 2) coherence of group, participation and bonds, 3) good management systems, 4) capital, 5) support from the government, 6) production capacity, including production and development innovation, 7) external support that is appropriate for local needs (creation of networks), 8) knowledge and capacity of leaders, 9) stable market demand, 10) accounting and accountability, 11) communication systems, 12) products that are of high quality, attractive and meet the needs of the consumers, 13) equipment and tools, 14) use of local resources and wisdom and 15) implementation of environmental laws and regulations.

The current research on the factors influencing success in the production of handmade cotton woven textiles in Don Luang will identify approaches for farmers to develop their production and distribution in order to achieve products that better meet the needs of the consumers, while generally improving the success of their operations. The objectives of this research are then to research the foundational conditions of individual, economy, society and thinking among farmers producing handmade cotton woven textiles, in order to identify the factors that are related to the success of their operations.

Materials and Methods

Population and Sample Group

The population used in this research was farmers producing handmade cotton woven textiles in Don Luang village 7, Mae Raeng subdistrict, Pa Sang district, Lamphun province. In total there were 133 individuals. Sample size was determined using the methods of Yamane (1973) at 0.05 level of statistical significance. This produced a sample size of 100 people, and sample selection was done through probability sampling and simple random sampling by lottery.

Tools Used in the Data Gathering Process

Details and characteristics of tools

Tools used to gather data included a questionnaire developed by the researchers in accordance with the objectives of the research, including closed-ended questions and open ended questions, divided into the following three parts.

Part One: questionnaire about background of individuals, economy and society of farmers producing handmade cotton woven textiles. This was done through closed-ended and open-ended questioning.

Part Two: questionnaire about thinking of farmers, using a rating scale, where farmers were asked to choose answers from three levels.

Part Three: questionnaire about success of farmers measured by distribution of products and continuity of sales, from the perspective of rice, distribution, and efficient marketing. The questionnaire consisted of 20 questions, for 20 points. Farmers were asked to respond in the form of implement or do not implement.

Testing of questionnaire

Content Validity: The questionnaire was tested with the discretion of the three person committee embodying knowledge of agricultural extension and rural development, statistics and economics. These group decided whether or not the tool contained questions that were in line with the subject matter that was set out in the research, and whether or not the questions provided full coverage to the subject matter at hand. If the committee was in agreement that the questions were relevant to the subject matter, then it was accepted that the questionnaire content was valid. However, if there was no agreement on the validity, the questionnaire would have to be revised and passed through the committee again to determine relevance.

Reliability: The researcher checked the questionnaire with 20 farmers that produce handmade woven cotton products in Don Luang. The answers to Parts Two and Three were tested by finding reliability value with alpha coefficient of Cronbach

(1951). It was found that alphas coefficients were 0.850 and 0.758 respectively.

Data Collection

Data collection for this research was collected in two steps.

Primary data was collected through administration of the questionnaire with farmer producers in the study site.

Secondary data was collected from documents, reports, media, publications, technical manuals and existing research related to the topic. Data from government agencies was also collected for use in the research.

Data Analysis

Data analysis used software package SPSS v20, and implemented the analytical tools of descriptive statistics for the foundations of individual, economy, society and thinking of the farmers; particularly, percentage, mean, maximum, minimum, standard deviation, inferential statistics, multiple regression analysis and enter methods.

Results

Characteristics of the Foundations for Individual, Economy and Society

The research found that 98.00% were women, with an average age of 55 years. 51.00% graduated from primary school. The average length of experience in producing handmade woven cotton products was 12 years. Average monthly income was 18.545 baht, and the average labor available in the household was 2 people. Average capital was 14,900 baht per month, while 73% participated in the group.

Opinions of Farmer Producers

Farmers had high agreement regarding production potential ($\bar{x}=2.35$), inspiration ($\bar{x}=2.77$), and career expectations ($\bar{x}=2.64$). The agreed with support from community leaders ($\bar{x}=2.27$) and support from government agencies ($\bar{x}=2.15$). Details are shown in Table 1.

Table 1. Opinions of farmers that produce handmade cotton weaving products

Farmers' opinions	$\bar{x}$	SD	Results
Production potential	2.35	0.621	agree
Inspiration	2.77	0.401	agree
Career expectations	2.64	0.485	agree
Support from community leaders	2.27	0.659	neutral
Support from government agencies	2.15	0.644	neutral

Note: 1.00 - 1.66 = disagree, 1.67 - 2.33 = neutral, 2.34 - 3.00 = agree

Success of Farmers Producing Handmade Cotton Textiles

The success of farmers in their weaving activities was tested through 20 questions, to which they answered one of two choices 'implement' (1 point) or 'do not implement' (0 points), for a total possible score of 20. We found that 84.00% were highly successful, and 16.0% were successful. The lowest score was 11 points, while the highest score was 20 points. The average score was 15.28 and the standard deviation was 2.040.

Factors Related to Farmers' Success

The research used multiple regression analysis to determine the relationship of the free variables and the variables. Based on the recommendations of the advisory committee for this research, we used 12 variables, discussed below.

- 1) age (years)
  - 2) level of education
  - 3) experience in cotton textile production (years)
  - 4) monthly income (baht)
  - 5) number of labor (people)
  - 6) monthly capital (baht)
  - 7) participation in the group (1=participate, 0=do not participate)
  - 8) production capacity (level)
  - 9) inspiration (level)
  - 10) professional expectation (level)
  - 11) support from leaders (level)
- support from government (level)

The fixed variable was success of farmers in producing handmade cotton woven textiles.

The research found that none of the free variables had a relationship of higher than 0.80, which is indicative of the problem of multicollinearity, which refutes the hypothesis that was established with multiple regression analysis. The characteristics of the variables were determined with the formula below.

$$Y = a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 + b_5x_5 + b_6x_6 + b_7x_7 + b_8x_8 + b_9x_9 + b_{10}x_{10} + b_{11}x_{11} + b_{12}x_{12}$$

Where, Y = success of farmer weavers

x_1 = age (years)

x_2 = level of education

x_3 = experience in cotton textile production (years)

x_4 = monthly income (baht)

x_5 = number of labor (people)

x_6 = monthly capital (baht)

x_7 = participation in the group (1=participate, 0=do not participate)

- X₈ = production capacity (level)
- X₉ = inspiration (level)
- X₁₀ = professional expectation (level)
- X₁₁ = support from leaders (level)
- X₁₂ = support from government (level)

Multiple regression analysis used 1 fixed variable and 12 free variables in enter method, and found that F was equal to 2.422, and P-value = 0.009. This meant that there is at least one free variable that is related to the fixed variable linearly. When considering the multiple coefficient of determination r^2 it was found that any

variable could explain the variation (change) of the fixed variable (farmer success) at a level of 25.00% for each variable. There were two free variables that were statistically significant in their relation to the fixed variable, at a level of 0.05 – level of education and monthly capital. These both had a positive correlation with the fixed variable, as shown in Table 2.

Table 2. Multiple regression analysis of factors related to farmer success in producing handmade cotton weaving products

Variables	B	t	P-value
Constant	8.482	2.684	0.009
1. Age (year)	0.021	0.750	0.455
2. Level of education	0.195	2.306	0.023*
3. Experience of the farmers in producing handmade cotton weaving products (year)	0.026	0.699	0.486
4. Income per month (Bath)	7.784E-006	0.501	0.618
5. Number of household labors (number)	0.047	0.234	0.816
6. Outgoings per month (Bath)	3.680E-005	2.100	0.039*
7. Join a community group (1 = join, 0 = not join)	-0.643	-1.356	0.179
8. Production potential (level)	-0.054	-0.450	0.654
9. Inspiration (level)	0.060	0.365	0.716
10. Career expectations (level)	0.138	1.087	0.280
11. Support from community leaders (level)	0.000	-0.002	0.999
12. Support from government agencies (level)	0.113	1.134	0.260
$R^2 = 0.250$	SEE = 1.884	F = 2.422	P-value = 0.009

Discussion

The research found that two free variables had a positive correlation with the fixed variable of farmer weaver success. These are level of education and monthly capital, and are explained below.

Level of Education: Level of education has a positive relationship with farmer success in producing handmade cotton woven textiles. That is to say, the trend is for farmers with higher level of education to experience higher levels of success in their production compared to those with lower levels of education. The higher levels of education observed include bachelor's degree, which means that people have been educated in searching for information, planning and introducing new technologies. These link to the ability to adapt, for instance improving the design of products that are current with trends and have unique characteristics. They also perform public relations activities and are able to use online channels for distribution of their products. Customers are able to make inquiries and place orders quickly and conveniently. This is in line with the research of Waentip and Pilun (2016), which examined the factors that influence success and failure of OTOP products, of the textile and clothing type, in Suvannaphum district of Roi Et. They found that the members of the successful groups had knowledge and specialized skills in weaving silk. The group searched for

marketing budget and conducted various public relations activities. Moreover, they introduced new technology to reduce labor requirement. Members were also encouraged to join training sessions and study trips to other places to see production processes and technologies. These were used in local adaptations to develop their own products. The research of Juthathanun and Payutworrlset (2017) also support these findings. They examined successful models for non-food medicinal products in OTOP groups in Bangkok, and found that the factor of education level influenced the success in product development and processing of this group. Most of the people engaged had a bachelor's degree.

Monthly Capital: Monthly capital available was positively related to the success of the farmers. Farmers who had higher levels of capital available on a monthly basis tended to experience more success than those who had lower levels available. This is because most of the capital comes from the individual and the group funds. These people had to borrow from outside of the local sources less, meaning that they were able to easily procure the necessary materials and produce a wide range of designs to meet the demands of their customers. It also enabled them to accept larger volume orders. This is in line with Termsnguanwong (2013), which looked at

success factors of business activities of those operations that were selected as Five Star OTOP products in Sansai district, Chiang Mai province. The research found that most of the funds were raised through the group or supplied by the individual, with only a small amount borrowed from external financial organizations. The research of Khotsriwong and Mongkolsrisawat (2016) also support this in their examination of successful development of community enterprises. The case study covered a silk weaving group in Ban Waileum located in Maba subdistrict, Tung Khaoluang district, Roi Et province, and found that capital availability influenced success of the group. They were able to access a revolving fund within the community, and set up their own savings mechanism to support production. Funds were available from the shares held by the members. Moreover, they received support from the government in the form of a grant, which produced a profit each year. Fund management and profit distribution were done according to ownership, guided by clear rules that had been laid out. These allowed the group to continue their activities on a regular basis without relying on external agencies. The research of Sangayotin (2017) looked at success factors in management of a community enterprise, and found that the factor with the most influence over success was capital. Generation of funds took several

forms such as savings and shares. If profits are allocated proportionally based on clear rules, this can help raise the level of financial management in the group, without reliance on external agencies. This is in contrast with the research of Songkramphu and Aditto (2015), which studied factors that determined success of small and medium sized agricultural businesses in Khon Khan province. They found that the amount of investment was a negative influence with technique at a statistically significant level. They explain that SMAEs that have small amounts of funds believe that technical factors are most important, compared even to high levels of funding. This might be because small scale agricultural enterprises may see technological change and new product development as capital-intensive activities. It follows that if these are carried out it might result in the operation failing.

Conclusion

Most of the farmers were women, with an average age of 55 and having completed primary education. The average length of involvement in cotton weaving was 12 years, and the average income was 18,545 baht per month. The average number of laborers available in the household was 2, and the capital available per month was 14,900 baht. Most of the farmers were members of the group. In terms of the farmers' opinions, most of

them agree with the importance of the support of community leadership and support from the government. The factors that were important for the success of the group were level of education and monthly capital. These two factors contribute to the success of the Don Luang handmade cotton woven products group, by increasing their capacity to produce and distribute to their customers.

References

- Juthathanun, J. and R. Payutworrlset. 2017. Achievement model for product development of Thai processed herbal non food products for OTOP group, Bangkok metropolitan region. *Rajapark Journal 23rd anniversary*. 11(2): 53-66.
- Boonphila, N. 2016. Phu Tai Wisdom cultural cuisine in Udonthani. *Journal of Community development and life quality* 4(2): 224-234.
- Chuensirikulchai, R. 2014. Creating fashion designers in business community enterprise with the ability in reflecting lanna's identity according to the concept of creative economy. *Journal of Community Development and Life Quality* 2(2): 141-151.
- Cronbach, L. J. 1951. Coefficient alpha and the internal structure of tests. *Psychometrika* 16(3): 297-334.
- Khotsriwong, M. and S. Mongkolsrisawat. 2016. Development of community enterprises to success a case study of silk weaving group in Wailum village, Maba subdistrict, Tungkawluang district, Roi Et province. *Veridian E-Journal, Silpakorn University* 9(3): 1632-1645.
- Sangayotin, T. 2017. Success factors of community enterprise operations. *Journal of Graduate School of Commerce-Burapha Review* 12(2): 11-25.
- Songkramphu, J. and S. Aditto. 2015. Success factors for small and medium agribusiness enterprises (SMAEs) in Khon Kaen province. *Khon Kaen Agriculture Journal* 43(3): 525-534.
- Keativipak, K. 2016 Study and development applies products form cotton hand made to products design, case study: the cotton hand weaving group at donluamg village, amphur pasang, lamphun province. *Journal of Fine and Appiled Arts, Thammasat University* 11(1): 13-51.
- Termsnguanwong, S. 2013. Business achievement factors of five star OTOP product Champion Entrepreneurs at San Sai District,Chiang Mai Province. *Journal of Community*

- Development and Life Quality 1(1): 31-41.
- Thong-on, W. 2014. Production development and social function of San Kamphang Silk, Chiang Mai province. *Journal of Community Development and Life Quality* 2(2): 153-159.
- Waentip, C. and K. Pilun. 2016. Factors effecting the success and failure of OTOP fabric and clothing of Suwannaphum district, Roi-et province. *Journal of Politics and Governance* 6(1): 66-81.
- Yamane, T. 1973. *Statistics: An Introductory Analysis*. 3rd ed. Harper and Row, New York. 1130 p.
-